Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 91.592 van 13 december 2000

A. 74.629/VI-14.158

In zake : **1. de naamloze vennootschap ALTIGOON - VILLA RUITENHOF,**
2. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid DUPONT-DEWEERDT,
3. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid LES ERABLES,
4. HUSSON Didier,
5. de naamloze vennootschap INTERNATIONAL RÉSIDENCE SERVICE,
6. de naamloze vennootschap LES LILAS-MAIDEROP,
7. de naamloze vennootschap PARC PALACE,
8. de naamloze vennootschap PROGESTIMMOB,
9. de naamloze vennootschap LES RESIDENCES D'EUROSTER,
10. de naamloze vennootschap RESIDENCE DU GOLF,
11. de naamloze vennootschap RESIDENCE GRAY COURONNE,
12. de vereniging zonder winstoogmerk RESIDENCE LASNOISE,
13. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid RESIDENCE SAINT-HUBERT,
14. de naamloze vennootschap SENIOR'S FLATEL,
15. de vereniging zonder winstoogmerk ZONNEWEELDE,

die woonplaats hebben gekozen bij
Me Richard BYL, advocaat,
Camille Lemonnierstraat 68
1050 Bruxelles,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Sociale Zaken.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 10 juni 1997 ingediende verzoekschrift, waarbij de naamloze vennootschap ALTIGOON-VILLA RUITENHOF, de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid DUPONT-DEWEERDT, de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid LES ERABLES, Didier HUSSON, die handel drijft onder de benaming RESIDENCE NEW MIMOSAS RESIDENCE, de naamloze vennootschap INTERNATIONAL RESIDENCE SERVICE, beheerder van de Residentie EIZER, de naamloze vennootschap LES LILAS--MAIDEROP, de naamloze vennootschap PARC PALACE, de naamloze vennootschap PROGESTIMMOB, de naamloze vennootschap LES RESIDENCES D'EUROSTER, de naamloze vennootschap RESIDENCE DU GOLF, de naamloze vennootschap RESIDENCE GRAY COURONNE, de vereniging zonder winstoogmerk RESIDENCE LASNOISE, de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid RESIDENCE SAINT-HUBERT, de naamloze vennootschap SENIOR'S FLATEL, en de vereniging zonder winstoogmerk ZONNEWEELDE de nietigverklaring vorderen van het koninklijk besluit van 24 maart 1997, "dat uitgevaardigd is met toepassing van artikel 10, 2°, van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels", en dat op 11 april 1997 in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt;

Gezien de brief die op 7 juli 1997 namens de vzw ZONNEWEELDE bij de Raad van State is ingediend door Mr. R. BYL, advocaat;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer NIHOUL, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 3 mei 2000 waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partijen;

Gelet op de beschikking van 13 november 2000, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 6 december 2000;

Gehoord het verslag van de heer M. LEWALLE, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. BYL, advocaat, die voor de verzoekende partijen verschijnt, en van Mr. WEINSTOCK, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer NIHOUL, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feitelijke en juridische gegevens nodig zijn voor het onderzoek van deze zaak :

1. Artikel 10 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, die op 1 augustus 1996 in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt en op 11 augustus 1996 in werking is getreden, luidt als volgt :

" Art. 10. De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit, in de bepalingen van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994 alle nuttige wijzigingen aanbrengen teneinde :
1° (...);
2° een verbetering mogelijk [te] maken van de procedures inzake opmaak van de begroting, begrotingscontrole en correctiemaatregelen;
(...)".

Artikel 49 van dezelfde wet bepaalt het volgende "De besluiten genomen krachtens de artikelen 6, 9 en de Titels III tot en met X van deze wet kunnen de van kracht zijnde wettelijke bepalingen opheffen, aanvullen, wijzigen of vervangen".

2. Krachtens artikel 51, § 1, eerste lid, van de genoemde wet van 26 juli 1996, moeten de op grond van die wet uitgevaardigde koninklijke besluiten vóór het einde van de zesde maand volgend op de inwerkingtreding van die besluiten en uiterlijk vóór 31 december 1997 door de wetgever worden bekrachtigd.

3. Het bestreden koninklijk besluit is uitgevaardigd op grond van het genoemde artikel 10, 2°, van de wet van 26 juli 1996, en strekt ertoe artikel 69, § 4, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen gecoördineerd op 14 juli 1994, aan te vullen met twee leden, waarbij de Koning enerzijds gemachtigd wordt de maatregelen te nemen die nodig zijn om te voorkomen dat het totale jaarbudget van financiële middelen voor bejaardentehuizen wordt overschreden (artikel 69, § 4, derde lid), en anderzijds de criteria en de nadere regelen inzake de aan te brengen correcties vast te stellen wanneer een rusthuis zijn budget van financiële middelen overschrijdt of zal overschrijden (artikel 69, § 4, vierde lid).

Het bestreden besluit is op 11 april 1997 in werking getreden, dat wil zeggen op de dag zelf dat het in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt.

4. Artikel 7, 2°, van de wet van 26 juni 1997 "tot bekrachtiging van koninklijke besluiten genomen met toepassing van de wet van 26 juli 1996 strekkende tot realisatie van de budgettaire voorwaarden tot deelname van België aan de Europese Economische en Monetaire Unie, van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, en van de wet van 26 juli 1996 tot bevordering van de werkgelegenheid en tot preventieve vrijwaring van het concurrentievermogen", die op 28 juni 1997 in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt, bepaalt het volgende :

" Zijn bekrachtigd met uitwerking op de datum van hun inwerkingtreding :

(...)

2° Koninklijk besluit van 24 maart 1997 genomen ter uitvoering van artikel 10, 2°, van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels".

Artikel 10 van dezelfde wet bepaalt dat ze in werking treedt op de dag dat ze in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt, namelijk op 28 juni 1997.

5. Tegen het bestreden besluit is nog een ander beroep tot nietigverklaring hangende bij de Raad van State, een beroep dat ingesteld is door de vzw FEMARBEL en de bvba DUBECI (A. 74.618/VI-14160).

Overwegende dat de raadsman van de verzoekende partijen, bij een op 7 juli 1997 ter post aangetekende brief, laten weten heeft dat de vzw ZONNEWEELDE, vijftiende verzoekende partij, afstand doet

van haar beroep; dat niets eraan in de weg staat dat die afstand wordt toegewezen;

Overwegende dat uit de processtukken blijkt dat het besluit om het beroep namens de nv ALTIGOON-VILLA RUITENHOF, eerste verzoekende partij, in te stellen, genomen is door de gedelegeerd bestuurder, K. STABEL, terwijl hij daartoe niet gemachtigd is bij de statuten; dat aangezien de eerste verzoekende partij geen besluit overlegt van haar raad van bestuur om te gelegener tijd het onderhavige beroep in te stellen, dit beroep, wat haar betreft, niet ontvankelijk is;

Overwegende dat uit de processtukken blijkt dat het besluit om het beroep in te stellen namens de nv INTERNATIONAL RESIDENCE SERVICE, de nv PARC PALACE en de nv PROGESTIMOB, vijfde, zevende en achtste verzoekende partij, genomen is door twee bestuurders, terwijl bij de statuten geen zulk een beslissingsbevoegdheid wordt toegekend aan bestuurders die gezamenlijk optreden; dat aangezien de vijfde, de zevende en de achtste verzoekende partij geen besluit overleggen van hun raad van bestuur om te gelegener tijd het onderhavige beroep in te stellen, dit beroep, wat hen betreft, niet ontvankelijk is;

Overwegende dat uit de processtukken blijkt dat het besluit om het beroep in te stellen namens de nv LES LILAS-MAIDEROP, zesde verzoekende partij, genomen is door de heer Jean VAN NUIJS "als beheerder van het rusthuis RESIDENCE LES LILAS", terwijl bij de statuten van die vennootschap niet zulk een beslissingsbevoegdheid aan de gedelegeerd bestuurder wordt toegekend; dat aangezien de zesde verzoekende partij geen besluit overlegt van haar raad van bestuur om te gelegener tijd het onderhavige beroep in te stellen, dit beroep, wat haar betreft, niet ontvankelijk is;

Overwegende dat uit de processtukken blijkt dat het besluit om het beroep in te stellen namens de nv LES RESIDENCES D'EUROSTER, negende verzoekende partij, genomen is door de heer Michel SAUNIER "als gedelegeerd bestuurder van het rusthuis RESIDENCE EUROSTER", terwijl bij de statuten van die vennootschap hem alleen het "dagelijks bestuur van de zaken van de vennootschap en de vertegenwoordiging bij dat bestuur" opgedragen wordt, wat niet de bevoegdheid inhoudt om te besluiten in rechte op te treden; dat aangezien de negende verzoekende partij geen besluit overlegt van haar raad van bestuur om te gelegener tijd het onderhavige beroep in te stellen, dit beroep, wat haar betreft, niet ontvankelijk is;

Overwegende dat uit de processtukken blijkt dat het besluit om het beroep in te stellen namens de nv RESIDENCE DU GOLF, tiende verzoekende partij, genomen is door de heren "P. CULOT en E. LAUWERS, als bestuurders van het rusthuis Résidence du Golf", terwijl zulk een beslissingsbevoegdheid bij de statuten van die vennootschap uitsluitend in handen van de gedelegeerd bestuurder wordt gelegd; dat aangezien de tiende verzoekende partij geen besluit overlegt van haar raad van bestuur of van haar gedelegeerd bestuurder om te gelegener tijd het onderhavige beroep in te stellen, dit beroep, wat haar betreft, niet ontvankelijk is;

Overwegende dat uit de processtukken blijkt dat het besluit om het beroep in te stellen namens de vzw RESIDENCE LASNOISE, twaalfde verzoekende partij, genomen is door de heer Alain VIROUX "als beheerder van het rusthuis RESIDENCE LASNOISE", terwijl die bevoegdheid bij artikel 12 van de statuten van die vereniging uitsluitend in handen van de raad van bestuur wordt gelegd; dat aangezien de twaalfde verzoekende partij geen besluit overlegt van haar raad van bestuur om te gelegener tijd het onderhavige beroep in te stellen, dit beroep, wat haar betreft, niet ontvankelijk is;

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de verzoekende partijen geen belang hebben bij de zaak; dat ze aanvoert dat, aangezien zij hun statuten niet overleggen, het niet mogelijk is na te gaan of zij in het licht van hun doel de nietigverklaring van de bestreden handeling kunnen vorderen;

Overwegende dat de verzoekende partijen in hun wederantwoord stellen dat uit de statuten die opgenomen zijn in de processtukken blijkt dat zij er belang bij hebben de handelingen aan te vechten die tot gevolg zullen hebben dat gesnoeid wordt in hun individuele werkingsbudgetten "naarmate de uitvoerende macht budgettaire beperkingen op touw zet";

Overwegende dat uit de statuten die door de verzoekende partijen zijn overgelegd, blijkt dat ze bejaardentehuizen drijven; dat het bestreden besluit hun belangen rechtstreeks kan schaden; dat de exceptie niet in aanmerking kan worden genomen;

Overwegende dat de verwerende partij bovendien opwerpt dat de Raad van State onbevoegd is doordat het bestreden besluit bekrachtigd is bij de wet van 26 juni 1997 tot bekrachtiging van koninklijke besluiten genomen met toepassing van de wet van 26 juli 1996 strekkende tot realisatie van de budgettaire voorwaarden tot deelname van België aan de Europese Economische en Monetaire Unie, van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, en van de wet van 26 juli 1996 tot bevordering van de werkgelegenheid en tot preventieve vrijwaring van het concurrentievermogen;

Overwegende dat de bestreden handeling, doordat ze bekrachtigd is bij de genoemde wet van 26 juni 1997, in beginsel, sedert ze in werking is getreden,

beschouwd moet worden als een wetgevende akte (Arbitragehof, 15 juni 1995, nr. 49/95, rolnummer 775, Belgisch Staatsblad 11 augustus 1995; 17 maart 1999, nr. 36/99, rolnummer 1347, Belgisch Staatsblad 14 april 1999; 9 juni 1999, nr. 61/99, rolnummers 1348 en 1349, Belgisch Staatsblad 28 juli 1999); dat de Raad van State bijgevolg in principe niet bevoegd is om van de zaak kennis te nemen;

Overwegende dat de verzoekende partijen in de processtukken evenwel aanvoeren dat de genoemde wet van 26 juni 1997 strijdig is met de artikelen 35 en 76 van de Grondwet, aangezien de betrokken burgers de grondwettelijke waarborgen van een democratische controle en een artikelsgewijze stemming ontzegd is; dat ze aanvoeren "dat de begrotingscorrigerende maatregelen vastgesteld bij de bekrachtigingswet van 26 juni 1997, het in artikel 11 van de Grondwet vastgelegde gelijkheidsbeginsel schenden, inzonderheid in het licht van de concurrentie die uitgaat van de openbare sector, die zijnerzijds aanzienlijke subsidies geniet, inzonderheid ter zake van de bouw (...). Bijgevolg behoort, in bijkomende orde, hierover een prejudiciële vraag te worden gesteld aan het Arbitragehof"; dat de verzoekende partijen bovendien stellen dat de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels in strijd is met de artikelen 11, 33 en 105 van de Grondwet doordat de in die wet vastgelegde criteria inzake machtiging "vaag en onvolledig zijn, waardoor aan de Koning een beoordelingsbevoegdheid wordt verleend die niet verenigbaar is met artikel 105 van de Grondwet"; dat ze vragen dat ook daarover een prejudiciële vraag wordt gesteld aan het Arbitragehof;

Overwegende dat er overeenkomstig artikel 26, § 1 en § 2, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op

het Arbitragehof, grond is om die verzoeken in te willigen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De afstand van geding van de vzw ZONNEWEELDE wordt toegewezen.

Artikel 2.

Het beroep wordt verworpen voorzover het de nv ALTIGOON-VILLA RUITENHOF, de nv INTERNATIONAL RESIDENCE SERVICE, beheerder van de RESIDENTIE EIZER, de nv LES LILAS-MAIDEROP, de nv PARC PALACE, de nv PROGESTIMMOB, de nv LES RESIDENCES D'EUROSTER, de nv RESIDENCE DU GOLF en de vzw RESIDENCE LASNOISE betreft.

Artikel 3.

Aan het Arbitragehof worden de volgende vragen gesteld :

1) Schendt de wet van 26 juni 1997 tot bekrachtiging van koninklijke besluiten genomen met toepassing van de wet van 26 juli 1996 strekkende tot realisatie van de budgettaire voorwaarden tot deelname van België aan de Europese Economische en Monetaire Unie, van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, en van de wet van 26 juli 1996 tot bevordering van de werkgelegenheid en tot preventieve vrijwaring van het concurrentievermogen het gelijkheids- en evenredigheidsbeginsel doordat artikel 7, 2°, ervan bepaalt dat de Koning voor alle instellingen die genoemd worden in de artikelen 34, 11° en 69, § 4, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen gecoördineerd op 14 juli 1994, dezelfde begrotingscorrigerende maatregelen

kan uitvaardigen, zonder een onderscheid te maken tussen de instellingen van de openbare sector die gesubsidieerd kunnen worden en de privé-instellingen die niet gesubsidieerd kunnen worden ?;

2) Schendt artikel 10, 2°, van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels het gelijkheidsbeginsel doordat het de Koning ruimere prerogatieven toekent zonder daarbij nauwkeurig de doelstellingen, de grenzen en de materies af te bakenen, waardoor de verzoekende partijen de grondwettelijke waarborgen worden ontzegd die geboden worden door de bescherming van de wetgever en een democratische controle ?";

Artikel 4.

De uitspraak wordt uitgesteld.

Artikel 5.

Het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat wordt ermee belast een aanvullend verslag op te stellen op grond van het arrest van het Arbitragehof.

Artikel 6.

De kosten, bepaald op 63.000 frank, komen ten laste van elk van de in de artikelen 1 en 2 genoemde verzoekende partijen, ten belope van elk 7.000 frank.

Voor het overige wordt de beslissing over de kosten in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op dertien december tweeduizend door :

de HH.	CLOSSET,	kamervoorzitter,
	HANSE,	staatsraad,
	LEWALLE,	staatsraad,
Mevr.	NOTEBAERT,	griffier.

De Griffier, **De Voorzitter,**

Chr. NOTEBAERT. **Ch.-L. CLOSSET.**

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.**